

Queridos diocesanos:

Celebramos este tercer domingo de noviembre la Jornada Mundial de los Pobres que nos propuso el papa Francisco el año 2017. Fue una feliz iniciativa para toda la Iglesia que mostró la preocupación del Santo Padre por esta realidad sociológica, que afecta a personas concretas de nuestro entorno y que eleva la mirada a una consideración teológica. Preocupación personal que se transforma en un deseo de alcanzar una amplia dimensión entre los cristianos. Que todos los católicos lleguen a sentirse implicados en esta evidente realidad y se pongan manos a la obra para que la valoración sobre los pobres y sobre la pobreza en general sea una característica esencial en su proceder tanto personal como comunitario. Seguro que esa fue la intención del Papa.

Mi primera constatación de este año: la insistencia de este tipo de recuerdos, de celebraciones y de compromisos no parece revertir la percepción que una parte de nuestra sociedad mantiene sobre las riquezas que atesora la institución eclesial. Da la impresión de que utilizamos muchas veces la palabra, que argumentamos con las actividades sociales de un montón de personas e instituciones de Iglesia, que hay admiración por este hecho pero... se continúa con la acusación de falta de sensibilidad cristiana ante esta flagrante desigualdad. Dando un paso más en esta línea nos parece todavía más injusto el tratamiento de incoherencia entre los mandatos del Señor y las vidas de sus seguidores. En la larga historia de la Iglesia hay sombras que deben ser reconocidas y enmendadas pero hay también mucha luz en la actuación de sus miembros, algunos anónimos y otros reconocidos y admirados por todos los demás hasta el punto de ser propuestos como dignos de ser modelos de caridad cristiana hacia los que les rodean. Son santos que han gastado sus vidas al servicio del prójimo como clara consecuencia del seguimiento de Jesucristo.

Con motivo de esta Jornada se han preparado en nuestra diócesis algunas actividades centradas en la oración y en la celebración para ayudar y sensibilizar en el camino señalado por el papa Francisco. Por ejemplo en la parroquia de san Antonio María Claret durante la tarde de este sábado. Está abierto a todos los que deseen participar.

En el clima de esta propuesta universal me parece oportuno, como cada año, hacer referencia al Mensaje que escribe el papa Francisco como reflexión para la Jornada. Lo ha titulado **La oración del pobre sube hasta Dios (cf. Sirácida 21,5)**. En el año dedicado a la oración, con vistas al próximo Jubileo Ordinario 2025, el Mensaje se centra en la oración del pobre que siempre es escuchada por Dios y es un camino seguro para encontrarse con todos los pobres y compartir su sufrimiento. Hay muchos temas relacionados con la fe en Dios y con la observancia de la ley a los que el autor del libro del Eclesiástico dedica su atención pero da un mayor espacio a la oración; desde la juventud buscando la sabiduría recurría siempre a la oración. Empieza el texto con la referencia a la Palabra de Dios.

Continúa la reflexión afirmando el lugar privilegiado de los pobres en el corazón de Dios; la violencia provocada por las guerras que producen muchos más pobres; la necesaria humildad de corazón para reconocerse pobre sabiendo que no tiene apoyos materiales y sólo en Él pone su confianza; aduce alguna biografía de cristianos modélicos. Afirma taxativamente “la oración halla la confirmación de su propia autenticidad en la caridad que se hace encuentro y cercanía”.

Dedica las últimas líneas a recordar el lema del Año Santo aconsejando que cada uno debe *hacerse peregrino de la esperanza* y amigo de los pobres siguiendo las huellas de Jesús.

Con mi afecto y bendición.

+Salvador Giménez, obispo de Lleida

Estimats diocesans:

Aquest tercer diumenge de novembre celebrem la Jornada Mundial dels Pobres que ens va proposar el papa Francesc l'any 2017. Va ser una iniciativa joiosa per a tota l'Església, que ens mostrava la preocupació del Sant Pare per aquesta realitat sociològica que afecta persones concretes del nostre entorn i que eleva la mirada cap a una consideració teològica. La seva preocupació personal es transforma en nosaltres en el desig d'aconseguir un ampli ressò entre els cristians: cal que tots els catòlics arribin a sentir-se implicats en aquesta punyent realitat i que es posin a treballar perquè la valoració sobre els pobres i sobre la pobresa en general sigui un tret essencial en la seva manera d'actuar personal i comunitària. Segur que aquesta va ser la intenció del Papa.

La meva primera constatació d'enguany és que encara que insistim en aquesta mena de jornades, fem celebracions o ens comprometem, una bona part de la nostra societat manté el discurs sobre la riquesa de la nostra institució eclesial. Encara que fem servir moltes vegades la paraula, que argumentem amb les activitats socials d'un munt de persones i institucions d'Església, que hi ha admiració per aquest fet..., es continua amb l'acusació de falta de sensibilitat cristiana davant d'aquesta flagrant desigualtat. Fent un pas més en aquest sentit, ens sembla encara més injust l'acusació d'incoherència entre els mandats del Senyor i les vides dels seus seguidors. En la llarga història de l'Església hi ha ombres que han de ser reconegudes i esmenades, però hi ha també molta llum en l'actuació dels seus membres, alguns d'anònims i d'altres reconeguts i admirats per tothom fins al punt de ser proposats com a dignes models de caritat cristiana cap als qui els envolten. Són sants que han gastat les seves vides al servei del proïsme com a clara conseqüència del seguiment de Jesucrist.

Amb motiu d'aquesta Jornada s'han preparat a la nostra diòcesi algunes activitats centrades en la pregària i en la celebració per ajudar i sensibilitzar en el camí assenyalat pel papa Francesc, com les que, per exemple, hi ha a la parròquia de sant Antoni Maria Claret durant la tarda d'aquest dissabte, obertes a tothom qui hi vulgui participar.

En el clima d'aquesta proposta universal em sembla oportú, com cada any, fer referència al Missatge que escriu el papa Francesc com a reflexió per a la Jornada. L'ha titulat «**La pregària del pobre va de dret a l'oïda de Déu**» (cf. **Siràcida 21,5**). En l'any dedicat a l'oració, amb vista al pròxim Jubileu Ordinari 2025, el Missatge se centra en la pregària del pobre que sempre és escoltada per Déu i és un camí segur per trobar-se amb tots els pobres i compartir el seu sofriment. Hi ha molts temes relacionats amb la fe en Déu i amb l'observança de la llei als quals l'autor del llibre de l'Eclesiàstic dedica la seva atenció, però dona un espai més important a la pregària que, des de la seva joventut, hi recorria sovint tot buscant la saviesa.

El text comença amb la referència a la Paraula de Déu i continua la reflexió afirmant el lloc privilegiat dels pobres en el cor de Déu; denunciant la violència provocada per les guerres que produeixen molts més pobres; defensant la necessària humilitat de cor per reconèixer-se pobre, sense recursos materials i només posant la confiança en Ell. Fa referència a alguna biografia de cristians modèlics i afirma taxativament: “l'oració troba la confirmació de la seva pròpia autenticitat en la caritat que es fa trobada i proximitat”.

Dedica les últimes línies a recordar el lema de l'Any Sant aconsellant que cadascú ha de fer-se *pelegrí de l'esperança* i amic dels pobres, seguint les petjades de Jesús.

Amb el meu afecte i benedicció.

+Salvador Giménez, bisbe de Lleida